

İKİNCİ BÖLÜM KARAR

DÖNDÜ KARAŞ BAŞVURUSU

Başvuru Numarası	: 2014/6253
Karar Tarihi	: 29/6/2016
Başkan	: Engin YILDIRIM
Üyeler	: Recep KÖMÜRCÜ Alparslan ALTAN Celal Mümtaz AKINCI Muammer TOPAL
Raportör Yrd.	: Hikmet Murat AKKAYA
Başvurucu	: Döndü KARAŞ
Vekili	: Av. Meral ÇOLAK

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, meslek hastalığına bağlı ölüm iddiasıyla açılan tazminat davasında eksik inceleme sonucunda davanın reddine karar verilmesi nedeniyle gerekçeli karar hakkının ihlal edildiği iddialarına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 2/5/2014 tarihinde Zonguldak 3. İş Mahkemesi vasıtasıyla yapılmıştır. Başvuru formu ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesi neticesinde başvurunun Komisyona sunulmasına engel teşkil edecek bir eksikliğinin bulunmadığı tespit edilmiştir.

3. İkinci Bölüm İkinci Komisyonunca 25/7/2014 tarihinde, başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

4. Bölüm Başkanı tarafından 24/10/2014 tarihinde, başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin birlikte yapılmasına karar verilmiştir.

5. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmiştir. Bakanlığın 26/11/2014 tarihli yazısında Anayasa Mahkemesinin önceki kararlarına ve bu kapsamda sunulan görüşlerine atfen başvuru hakkında görüş sunulmayacağı bildirilmiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

A. Olaylar

6. Başvuru formu ve ekleri ile başvuruya konu yargılama dosyası çerçevesinde tespit edilen ilgili olaylar özetle şöyledir:

7. Başvurucunun eşi 1937 doğumlu olup Türkiye Taş Kömürü (TTK) maden ocaklarında 1956 ile 1981 yılları arasında maden işçisi olarak çalışmış,

20/6/2011 tarihinde 74 yaşında iken vefat etmiştir. Başvurucu, eşinin ölümü üzerine 15/7/2011 tarihinden itibaren Sosyal Sigortalar Kurumu (SSK) emeklisi olarak aylık almaktadır.

8. Murisin sağlığında SSK İstanbul Meslek Hastalıkları Hastanesinin 9/12/1986 tarihli ve 1677 sayılı sağlık kurulu raporuna istinaden yaklaşık %40 oranında, SSK Zonguldak Göğüs ve Meslek Hastalıkları Hastanesinin 6/4/2004 tarihli ve M-149 sayılı sağlık kurulu raporunda ise %70 oranında kendisinde mesleki maluliyet belirlenmiştir.

9. Muris 3/6/2011 ile 16/6/2011 tarihleri arasında Karabük Eğitim ve Araştırma Hastanesinde yatarak tedavi görmüş ve daha sonra evine gönderilmiştir.

10. Ölüm belgesi, bir aile sağlık merkezinde görevli aile hekimi tarafından düzenlenmiştir. Ölüm sebepleri kronolojik olarak *pnömokonyoz, kronik obstrüktif AC (akciğer) hastalığı, ölümü sınırları belirsiz ven trombozu diğer nedenler* şeklinde gösterilmiştir.

11. Başvurucu, SGK'ya başvurarak eşinin meslek hastalığı nedeniyle vefat ettiğini belirtmiş ve bu durumun tespit edilmesini talep etmiştir.

12. SGK Ankara Sosyal Güvenlik İl Müdürlüğü Bölge Sağlık Kurulunun 29/8/2012 tarihli ve 18550 sayılı raporu ile müteveffanın ölümünün meslek hastalığı sonucu olmadığına karar verilmiştir.

13. Başvurucu, bunun üzerine Zonguldak 3. İş Mahkemesi nezdinde 18/1/2013 tarihinde murisin meslek hastalığına bağlı olarak gelişen kalp hastalığı sonucu vefat ettiğini belirterek TTK aleyhine belirsiz alacak davası açmıştır.

14. Mahkeme 21/1/2013 tarihinde tensip tutanağı ile ölüm nedenini gösteren Konsey raporunun bulunup bulunmadığını SGK Zonguldak İl Müdürlüğü Karaelmas Sosyal Güvenlik Merkezinden sormuş ve ölüm gelir bağlama evraklarının gönderilmesini istemiştir.

15. SGK Emeklilik Hizmetleri Genel Müdürlüğü Sigortalı Emeklilik Daire Başkanlığı 11/2/2013 tarihli yazıyla murisin ölümünün meslek hastalığı sonucu olmadığını Mahkemeye bildirmiştir.

16. 12/2/2013 tarihinde 1956 ile 1981 yılları arasındaki mesai listesi davalı tarafça Mahkemenin isteği üzerine dosyaya sunulmuştur.

17. 27/2/2013 tarihinde Mahkeme; başvurusunun talebi üzerine Karabük Devlet Hastanesinden, Uzunmehmet Göğüs ve Meslek Hastalıkları Hastanesi ve Yeniçe İlçe Devlet Hastanesinden murisin tedavisine dair tüm evrakların, film ve graflerinin gönderilmesini istemiştir.

18. 11/4/2013 tarihinde yapılan duruşmada Mahkeme, Karabük Devlet Hastanesine yazılan yazı yanıtının beklenmesine ve yazı yanıtı geldiğinde duruşma günü beklenmeksizin dosyanın rapor düzenlenmek üzere Sosyal Sigorta Yüksek Sağlık Kuruluna (SSYSK) gönderilmesine karar vermiştir.

19. 16/4/2013 tarihinde başvuru, murisin sağlık karnesi ve ölüm belgesini Mahkemeye sunmuştur. Bu sırada 7/3/2013 ve 18/3/2013 tarihli yazılarla ilgili belgeler Mahkemeye intikal etmiştir.

20. 7/6/2013 tarihinde Mahkeme, görülmekte olan tazminat davasının meslek hastalığından kaynaklandığını belirterek müteveffanın ölümünün meslek hastalığından kaynaklanıp kaynaklanmadığı hususunda Yüksek Sağlık Kurulundan bilirkişi raporu istemiş ve ilgili Hastaneden gelen belgeleri ekinde ilgili Kuruma yollamıştır.

21. SSYSK 26/7/2013 tarihli ve E.2013/3890, K.58/5861 sayılı kararla sigortalının ölümünün meslek hastalığı sonucu olmadığına oybirliğiyle karar vermiştir. Raporun ilgili kısmı şu şekildedir:

"...

Yürütülen İşlem Özeti: ...

...

Sigortalının hak sahipleri, Zonguldak 3. İş Mahkemesi Hakimliğinde TTK Genel Müdürlüğü aleyhine Tazminat (Meslek Hastalığından Kaynaklanan) davası açmıştır. Dava dosyası ilgili hakimliğin 07.06.2013 tarih, 2013/34 sayılı müzakeresi ekinde; sigortalının ölüm nedeninin tespiti isteğiyle Kurulumuza gönderilmiştir.

Karar (5861): Dava dosyası incelendi. Mevcut belgelere göre sigortalının ölümünün meslek hastalığı sonucu olmadığına, konunun ilgili hakimliğe cevaben duyurulmasına oy birliği ile karar verildi."

22. 28/8/2013 tarihli dilekçesinde başvuru, SSYSK kararına karşı itiraz etmiş; sigortalının sağlığında tespit edilen en son maluliyetinin %70 olduğunu belirtmiştir. Bu kapsamda SSYSK raporunda murisin ne sebeple öldüğü açıklamadığını, düzenlenen raporun yeterli olmadığını ileri sürmüş ve meslek hastalığının ölümüne etkisi olup olmadığı hususlarında tıp fakültelerinin ilgili ana bilim dalı başkanlıklarından seçilecek bilirkişi kurulundan rapor alınmasını talep etmiştir.

23. Mahkeme 26/9/2013 tarihli ve E.2013/34, K.2013/457 sayılı kararla davayı reddetmiştir. Gerekçenin ilgili kısmı şu şekildedir:

"SGK dan belgeler getirilmiş, mesai listesi sunulmuş, SGK Ankara Sosyal Güvenlik İl Müdürlüğü Bölge Sağlık Kurulu'nun 29/08/2012 tarih, 18550 sayılı raporu ile; müteveffanın ölümünün meslek hastalığı sonucu olmadığına belirlendiği görülmüş, davacı vekilinin itirazı üzerine dosya YSK Başkanlığı'na gönderilmiş, düzenlenen 26/07/2013 tarih, 58/5861 Karar sayılı rapor ile; sigortalının ölümünün meslek hastalığı sonucu olmadığına tespit edildiği anlaşılmıştır.

Tüm dosya kapsamı birlikte değerlendirildiğinde; davacının murisi Recep Kardeş ta sağlığında meslek hastalığı bulunduğu ve 20/06/2011 tarihinde 74 yaşındayken vefat ettiği, sunulan konsey raporu ve mahkememizce aldırılan Yüksek Sağlık Kurulu Raporunda; ölümün meslek hastalığından kaynaklanmadığının tespit edildiği anlaşılmıştır. Davacı tarafca murisin ölümünün meslek hastalığı sonucu olduğuna ilişkin aksi yönde bir delil de sunulmadığından davanın reddine karar verilmiştir."

24. Başvuru, süresi içinde temyiz talebinde bulunmuş; SSYSK kararına karşı itirazda bulunduğunu, SSYSK'nın kurum işlemlerine karşı itiraz merci olduğunu, kararlarının SGK'yı bağlayacağını, diğer üçüncü kişileri bağlayıcı nitelikte olmadığını, rapora göre sigortalının gerçek ölüm sebebinin %70 maluliyete rağmen tespit edilemediğini, çelişkinin olması nedeniyle rapora itiraz edilmesi hâlinde Adli Tıp Kurumundan rapor alınması gerektiğini ve önceki içtihatların bu şekilde olduğunu belirterek kararın bozulmasını istemiştir.

25. Yargıtay 21. Hukuk Dairesi 4/3/2014 tarihli ve E.2013/20939, K.2014/3840 sayılı ilamla başvuruçunun itirazlarını yerinde görmeyerek kararı onamıştır.

26. Onama kararı, başvurucuya 1/4/2014 tarihinde tebliğ edilmiştir.

27. Başvurucu 2/5/2014 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

B. İlgili Hukuk

28. 2/1/2011 tarihli ve 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 281. maddesi şöyledir:

"(1) Taraflar, bilirkişi raporunun, kendilerine tebliği tarihinden itibaren iki hafta içinde, raporda eksik gördükleri hususların, bilirkişiye tamamlattırulmasını; belirsizlik gösteren hususlar hakkında ise bilirkişinin açıklama yapmasının sağlanmasını veya yeni bilirkişi atanmasını mahkemeden talep edebilirler.

(2) Mahkeme, bilirkişi raporundaki eksiklik yahut belirsizliğin tamamlanması veya açıklığa kavuşturulmasını sağlamak için, bilirkişiden, yeni sorular düzenlemek suretiyle ek rapor alabileceği gibi, tayin edeceği duruşmada, sözlü olarak açıklamalarda bulunmasını da kendiliğinden isteyebilir.

(3) Mahkeme, gerçeğin ortaya çıkması için gerekli görürse, yeni görevlendireceği bilirkişi aracılığıyla, tekrar inceleme de yaptırabilir."

29. 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun 95. maddesi şöyledir:

"Bu Kanun gereğince, yurt dışında tedavi için yapılacak sevkler, çalışma gücü kaybı, geçici iş göremezlik ödeneklerinin verilmesine ilişkin raporlar ile iş kazası ve meslek hastalığı sonucu meslekte kazanma gücü veya çalışma gücü kaybına esas teşkil edecek sağlık kurulu raporlarının usûl ve esaslarını, bu raporları vermeye yetkili sağlık hizmeti sunucularının sahip olması gereken kriterleri belirlemeye, usûlüne uygun olmayan sağlık kurulu raporu ve dayanağı tıbbî belgeleri düzenleyen sağlık hizmet sunucusuna iade ederek belirlenen bilgileri içerecek şekilde yeniden düzenlenmesini istemeye Kurum yetkilidir.

Usûlüne uygun sağlık kurulu raporu ve dayanağı tıbbî belgeler ile gerekli diğer belgelerin incelenmesiyle; yurt dışında tedavi için yapılacak sevkler, vazife malûllük derecesini iş kazası veya meslek hastalığı sonucu tespit edilen meslekte kazanma gücünün kaybına veya meslekte kazanma gücünün kaybı derecelerine ilişkin usûlüne uygun düzenlenmiş sağlık kurulu raporları ve diğer belgelere istinaden Kurumca verilen karara ilgililerin itirazı halinde, durum Sosyal Sigorta Yüksek Sağlık Kurulunca karara bağlanır.

Bu maddenin uygulamasına ilişkin usûl ve esaslar, Sağlık Bakanlığı ile Kurumun birlikte çıkaracağı yönetmelikle düzenlenir."

30. 5510 sayılı Kanun'un 58. maddesinin birinci, dördüncü ve beşinci fıkraları şöyledir:

"Bu Kanunda yazılı olan görevleri yerine getirmek üzere branşları Kurum tarafından belirlenecek uzman hekimlerden oluşan Sosyal Sigorta Yüksek Sağlık Kurulu kurulur. Kurul; Millî Savunma Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Yüksek Öğretim Kurulu, en fazla üyeye sahip işveren, işçi ve kamu çalışanlarını temsil eden

konfederasyonlar, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği, Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonu, Türk Tabipleri Birliği, Türkiye Ziraat Odaları Birliği ile Kurum tarafından görevlendirilecek birer uzman hekimden oluşur. Aynı usülle birden fazla Kurul oluşturmaya Bakanlık yetkilidir.

...
Kurul, sigortalılar hakkında vazife malûllük derecesi, iş kazası ve meslek hastalığı sonucu sürekli iş göremezlik derecesi tespiti ile çalışma gücünün malûliyeti gerektirecek derecede kaybına ilişkin Kurumca verilen kararlardan itiraza konu olanları inceleyerek karara bağlar. Kurul, sigortalı veya hak sahiplerinin talebi üzerine görevlendirdiği uzman bir hekimi dinlemek zorundadır.

Kurul, bu Kamunda yazılı görevlerle sınırlı olmak kaydıyla, mahkemelerden intikal eden ve bilirkişi sıfatıyla rapor düzenlenmesi talep edilen dava dosyaları hakkında, gerekli incelemeleri yaparak görüş bildirir. Mahkemeler, bahse konu dosyalar için belirlediği bilirkişi ücretini kurul üyelerine iletilmek üzere Kuruma gönderir..."

IV. İNCELEME VE GEREKÇE

31. Mahkemenin 29/6/2016 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünöldü:

A. Başvurucunun İddiaları

32. Başvurucu, muris olan eşinin TTK'ya bağlı ocaklarda çalışırken meslek hastalığına yakalandığını, uzun süre tedavi gördüğünü, sağlığında %70 oranında maluliyetinin tespit edildiğini, ölüm belgesinde vefat nedeninin akciğer hastalıkları ve pnömokonyoz meslek hastalığı olarak belirtildiğini, eşinin meslek hastalığına bağlı ölümünden doğan tazminat davasının eksik araştırma sonucu reddedildiğini, itirazlarına rağmen ölüm sebebi hakkında kesin bir tanıya yer vermeyen SGK'ya bağlı SSYSK raporuyla yetinildiğini, Mahkemece ölüm sebebi hakkında tarafsız bilirkişi heyetinden rapor alınmadığını, aynı konuda Derece Mahkemelerinin uygulanmalarının farklı olduğunu, bu durumun Anayasa'nın 36. maddesinde düzenlenen adil yargılanma hakkını ihlal ettiğini belirterek ihlalin tespiti ve tazminata hükmedilmesi talebinde bulunmuştur.

B. Deđerlendirme

1. Kabul Edilebilirlik Yönünden

33. Başvurucu, Derece Mahkemesi ve Yargıtay kararının gereksiz olduğunu belirterek Anayasa'nın 36. maddesinde tanımlanan adil yargılanma hakkının ihlal edildiğini iddia etmiştir.

34. Başvurucunun gerekçeli karar hakkına ilişkin şikâyetleri açıkça dayanaktan yoksun olmadığı gibi kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığından başvurunun gerekçeli karar hakkı yönünden kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

2. Esas Yönünden

35. Anayasa'nın 36. maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

"Herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir."

36. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (Sözleşme) 6. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"Herkes medeni hak ve yükümlülükleri ile ilgili uyumsuzluklar ya da cezai alanda kendisine yöneltilen suçlamalar konusunda karar verecek olan, kanunla kurulmuş bağımsız ve tarafsız bir mahkeme tarafından davasının makul bir süre içinde, hakkaniyete uygun ve açık olarak görülmesini isteme hakkına sahiptir."

37. Anayasa'nın 141. maddesinin üçüncü fıkrası şöyledir:

"Bütün mahkemelerin her türlü kararları gerekçeli olarak yazılır."

38. Anayasa Mahkemesi Anayasa'nın 36. maddesi uyarınca inceleme yaptığı birçok kararında, ilgili hükmü Sözleşme'nin 6. maddesi ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) içtihadı ışığında yorumlamak suretiyle Sözleşme'nin lafzi içeriğinde yer alan ve AİHM içtihadıyla adil yargılanma hakkının kapsamına dâhil edilen gerekçeli karar hakkı ve silahların eşitliği ilkesi gibi ilke ve haklara Anayasa'nın 36. maddesi kapsamında yer vermektedir (*Güher Ergun ve diğerleri*, B. No: 2012/13, 2/7/2013, § 38).

39. Hakkaniyete uygun yargılamanın bir unsuru olan gerekçeli karar hakkı, Anayasa'nın 141. maddesinin birinci fıkrası uyarınca mahkemelerin uyması gereken bir yükümlülük olarak düzenlenmiştir. Bir muhakemede usule ilişkin koruma sağlayan adil yargılanma hakkının önemli unsurlarından biri olan gerekçeli karar hakkı, kişilerin adil bir şekilde yargılanmalarını sağlamayı ve denetlemeyi amaçlamaktadır (*Sencer Başat ve diğerleri* [GK], B. No: 2013/7800, 18/6/2014, § 31).

40. Anayasa'daki hakların etkili bir biçimde korunması için davaya bakan mahkemelerin Anayasa'nın 36. maddesine göre *" tarafların dayanaklarını, iddialarını ve delillerini etkili bir biçimde inceleme görevi "* vardır (Benzer yöndeki AİHM kararı için bkz. *Dulaurans/Fransa*, B. No: 34553/97, 21/3/2000, § 33). AİHM içtihatları uyarınca bir mahkemenin, yargılamanın taraflarının esaslı iddialarına yanıt vermekten ve tarafların temel şikâyetlerini incelemekten kaçınması hâlinde Sözleşme'nin 6. maddesi davanın hakkaniyete uygun bir biçimde incelenmesi hakkı bakımından ihlal edilmiş olur (*Kuznetsov/Rusya*, B. No: 184/02, 11/1/2007, §§ 84, 85).

41. Mahkemeler kararlarını hangi temele dayandırdıklarını yeterince açık olarak belirtme yükümlülüğü altındadır. Bu yükümlülük, tarafların temyiz hakkını kullanabilmeleri için gerekli olmasının yanı sıra (Benzer yöndeki AİHM kararı için bkz. *Hadjianastassiou/Yunanistan*, B. No: 12945/87, 16/12/1992, § 33) tarafların muhakeme sırasında ileri sürdükleri iddialarının kurallara uygun biçimde incelenip incelenmediğini bilmeleri ve ayrıca demokratik bir toplumda kendi adlarına verilen yargı kararlarının sebeplerini toplumun öğrenmesinin sağlanması için de gereklidir (*Sencer Başat ve diğerleri*, § 34).

42. Mahkeme kararlarının gerekçeli olması adil yargılanma hakkının unsurlarından biri olmakla beraber bu hak, yargılamada ileri sürülen her türlü iddia ve savunmaya ayrıntılı şekilde yanıt verilmesi gerektiği şeklinde anlaşılamaz. Bu nedenle gerekçe gösterme zorunluluğunun kapsamı kararın niteliğine göre değişebilir. Bununla birlikte başvuruçunun ayrı ve açık bir yanıt verilmeyi gerektiren usul veya esasa dair iddialarının cevapsız bırakılmış olması bir hak ihlaline neden olacaktır (*Mehmet Yavuz*, B. No: 2013/2295, 20/2/2014, § 51).

43. Aksi bir tutumla mahkemenin, davanın sonucuna etkili olduğunu kabul ettiği bir husus hakkında “ilgili ve yeterli bir yanıt” vermemesi veya yanıt verilmesini gerektiren usul veya esasa dair iddiaların cevapsız bırakılmış olması hak ihlaline neden olabilecektir (*Sencer Başat ve diğerleri*, § 39).

44. Somut olayda başvuru, murisin meslek hastalığına bağlı olarak gelişen kalp hastalığı sonucu vefat ettiği iddiasıyla işveren aleyhine tazminat davası açmış; Mahkeme, dava açıldıktan sonra alınan raporu yeterince kanaat verici nitelikte bularak murisin ölümünün meslek hastalığı sonucu olduğuna ilişkin aksi yönde bir delil de sunulmadığından davanın reddine karar vermiştir (bkz. § 23).

45. Bir davada ileri sürülen sorunları ele almak için mahkeme tarafından görevlendirilen bir bilirkişinin görüşü söz konusu mahkemenin davayı değerlendirmesinde belirgin biçimde rol oynayabilir. Bu sebeple başvuru, Mahkeme tarafından alınan rapora itirazda bulunmuş; İlk Derece Mahkemesinde dava devam ederken ilgili Tıp Fakültelerinden, temyiz aşamasında Adli Tıp Kurumundan rapor alınması gerektiğini ısrarla ileri sürmüştür. Başvuru, SSYSK raporuna karşı itirazda bulunurken sağlığında %70 gibi bir oranla tespit edilen mesleki maluliyetinin ölüm etkisinin raporda irdelenmediğini, bu kapsamda ölüm nedeninin anlaşılmadığını belirtmiştir.

46. Dolayısıyla 5510 sayılı Kanun dönemi öncesi, SSK İstanbul Meslek Hastalıkları Hastanesinin ve SSK Zonguldak Göğüs ve Meslek Hastalıkları Hastanesi tarafından belirlenen mesleki maluliyet oranlarının verilme sebepleri nazara alındığında meslek hastalığının ölüm etkisinin somut olayda gerçekleşme nedenine ilişkin makul ve yeterli bir gerekçelendirilmenin görülmediği, bunun sonucu olarak da bilirkişi raporunun yeterliğine ilişkin Mahkeme tarafından somut herhangi bir gerekçe gösterilmediği tespit edilmiştir. Bu nedenle yargılama süreci bir bütün olarak değerlendirildiğinde başvurunun gerekçeli karar hakkının ihlal edildiği sonucuna varılmıştır.

47. Belirtilen nedenlerle başvurunun Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamında gerekçeli karar hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

48. Başvurunun gerekçeli karar hakkının ihlal edildiğine karar verildiğinden SSYSK'nın tarafsız olmadığı iddiası yönünden adil yargılanma hakkı kapsamındaki şikâyeti hakkında kabul edilebilirlik ve esas yönünden ayrıca bir inceleme yapılmasına gerek görülmemiştir.

3. 6216 Sayılı Kanun'un 50. Maddesi Yönünden

49. 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. maddesinin (1) ve (2) numaralı fıkraları şöyledir:

“(1) Esas inceleme sonunda, başvurunun hakkının ihlal edildiğine ya da edilmediğine karar verilir. İhlal kararı verilmesi hâlinde ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yapılması gerekenlere hükmedilir. ...

(2) Tespit edilen ihlal bir mahkeme kararından kaynaklanmışsa, ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldırmak için yeniden yargılama yapmak üzere dosya ilgili mahkemeye gönderilir. Yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmayan hâllerde başvuru lehine tazminata hükmedilebilir veya genel mahkemelerde dava açılması yolu gösterilebilir. Yeniden yargılama

yapmakla yükümlü mahkeme, Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında açıkladığı ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldıracak şekilde mümkünse dosya üzerinden karar verir.”

50. Başvurucu, ihlalin tespitiyle 20.000 TL tazminat talebinde bulunmuştur.

51. Başvurucunun Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamında gerekçeli karar hakkının ihlal edildiği sonucuna varılmıştır.

52. Gerekçeli karar hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama hukuki yarar bulunduğundan kararın bir örneğinin yeniden yargılama yapılmak üzere Zonguldak 3. İş Mahkemesine gönderilmesine karar verilmesi gerekir.

53. Mevcut başvuruda Anayasa'nın 36. maddesinin ihlal edildiği tespit edilmiş olmakla beraber tespit edilen ihlalle iddia edilen zarar arasında illiyet bağı bulunmadığı anlaşıldığından başvurunun tazminat talebinin reddine karar verilmesi gerekir.

V. HÜKÜM

A. Gerekçeli karar hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın **KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,**

B. Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamında gerekçeli karar hakkının **İHLAL EDİLDİĞİNE,**

C. Kararın bir örneğinin gerekçeli karar hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere Zonguldak 3. İş Mahkemesine **GÖNDERİLMESİNE,**

D. Başvurucunun tazminat taleplerinin **REDDİNE,**

E. 206,10 TL harç ve 1.800 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 2.006,10 TL yargılama giderinin **BAŞVURUCUYA ÖDENMESİNE,**

F. Ödemenin, kararın tebliğini takiben başvurunun Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal **FAİZ UYGULANMASINA,**

G. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına **GÖNDERİLMESİNE**
29/6/2016 tarihinde **OYBİRLİĞİYLE** karar verildi.

Başkan
Engin **YILDIRIM**

Üye
Recep **KÖMÜRCÜ**

Üye
Alparslan **ALTAN**

Üye
Celal Mümtaz **AKINCI**

Üye
Muammer **TOPAL**